

ΕΛΙΣΑΦΙΟΥ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

(Σ. Σταματιάδη)

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΕ ΤΕΤΡΑΦΩΝΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

ΤΕΥΧΟΣ Β'

Δοξολογία, Λειτουργία,

ΕΞΕΔΩΘΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΓΛΑΔΣΤΟΝΟΣ 5 ΣΤΟΑ ΦΕΣΗ

ΤΗΛ. 28-424

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΕ ΤΕΤΡΑΦΩΝΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

Τεύχος Β'

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δοξολογία	σελίδες	3	*Επινίκιος Ύμνος	>	20
Κύριε ἐλέησον 1	>	11	*Ἄξιον ἔστιν 1	>	23
Κύριε ἐλέησον 2	>	12	*Ἄξιον ἔστιν 2	>	24
*Ἀντίφωνα	>	12	*Ἄξιον ἔστιν 3	>	26
Τρισάγιον	>	15	*Ἐπί σοι χαίρει	>	28
Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν	>	17	Πάτερ ἡμῶν	>	30
*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε	>	18	Εἶδομεν τὸ φῶς	>	31
*Ἀλληλουία. Δόξα σοι	>	19	Εἶη τὸ ὄνομα	>	32
			Τὸν εὐλογοῦντα	>	32

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

*. * Η Δοξολογία που παρουσιάζω σ' αυτό το τεύχος δεν είναι σ' έναν ήχο. Φρονώ πως δεν υπάρχει λόγος για να είναι μια δοξολογία απ' την αρχή ως το τέλος στον ίδιο ήχο. *Απ' εναντίας βρισκόω πως είναι τρομακτικό μονότονο το άσμα, όταν έλοι οι στίχοι τελειώνουν με την ίδια κατάληξη. Είναι πολύ ωραιότερο να περνά από διαφόρους ήχους, να μετατροπίζη, φυσικά και άβιαστα βέβαια, όχι με τόν τεχνητό, τόν προγορευματικόν τρόπο με τόν οποιο περνά π. χ. τὸ ἀγὸν Θεοτόκε Παρθένε απ' τούς όκτώ ήχους κατά σειρά: Θεοτόκε Παρθένε, ήχος πρώτος, Χαίρε Κεχαριτωμένη, ήχος δεύτερος, Μαρία, ό Κύριος μετά σου, ήχος τρίτος και ούτω καθεξής.

Η δοξολογία μου περιέχει ήχο τέταρτο, πλάγιο τέταρτο, δεύτερο και πλάγιο δεύτερο. Αρχίζει και τελειώνει με τέταρτο.

*. * Στη Λειτουργία περιέλαβα μόνο τὰ μέλη εκείνα που έχουν χαρακτηρα καθαρά βυζαντινό, εκείνα δηλαδή που νοθεύουν δυστυχώς οι τετράφωνοι χοροί τών ναών μας, όπως είναι τὰ άσματα του δεύτερου ήχου, που τὰ ψάλλουν δίχως την ύφεση της έκτης βαθμίδας.

Παρέλειψα τὸ Χερουβικό και τὸ Κοινωνικό. Τὰ άσματα αυτά στη μονόφωνη μουσική μας είναι, καθώς ξέρουμε, πολύ φτωχά, είναι τις περισσότερες φορές μια σειρά φθόγγων δίχως μουσική ιδέα, επομένως γιά άρμονική επεξεργασία άχρηστα. Άλλοτε υπάρχουν πολύ καλά τετράφωνα έργα αυτού του είδους γραμμένα από διαφόρους συνθέτες, όχι βέβαια με χαρακτηρα βυζαντινό. Άν θέλουμε τέτοια άσματα με χαρακτηρα βυζαντινό, φρονώ πως μπορούν να γίνουν όταν αντίλησουμε ύλικό απ' τὸ Στιχηραρικό γένος (Έωθινό, Πολυελαίους κτλ.), που έχει θανμάσια πράγματα.

Γιά έναν παρόμοιο λόγο παρέλειψα τὰ Λειτουργικά (Πατέρα, Υιόν....) Και σ' αυτό τὸ είδος υπάρχουν ωραία έργα, όχι αυστηρά βυζαντινά, κατάλληλα όμως γιά τήν Έκκλησία.

Ό Έπινίκιος της Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου, καθώς και τὸ Έπί σοι χάρει, είναι συντομευμένα. Αυτό βέβαια είναι προτιμότερο από εκείνο που γίνεται σήμερα, που ψάλλονται δηλαδή αυτά τὰ άσματα ως τή μέση και τὸ υπόλοιπο απαγγέλλεται χύμα.

Τὸ Πάτερ ήμών δεν ψάλλεται συνήθως στην Έκκλησία μας, γι' αυτό δεν υπάρχει στις συλλογές της μονόφωνης μουσικής μας άσμα σχετικό. Δεν αποκλείεται όμως να ψάλλεται, κατά τὸ παράδειγμα τών Ρώσων, αφού είναι μια ωραία προσευχή. Αυτό που δημοσιεύω έχει γιά κεντρική ιδέα τὸ μοτίβο της απαγγελίας με τὸ όποιο διαβάζεται τὸ Εὐαγγέλιο και ὁ Άπόστολος.

*. * Επειδή σέ πολλά βυζαντινά άσματα ή ρυθμική διαίρεση είναι άνώμαλη και θά εἶταν άνάγκη να σημειώνεται κάθε τόσο ή χρονική όξία τών μέτρων, προτίμησα στά τέτοια άσματα να μην τή σημειώσω καθόλου, ούτε μέσα ούτε και στην αρχή.

Όσο γιά τὰ διορθωση κανείς τεχνητός αὐτήν την άνωμαλία, χωρίζοντας κάθε τέσσερις χρόνους, είναι βέβαια εύκολο, αλλά είναι σημαντικό σφάλμα. Φθάνουμε σέ μια φαινομενική κανονικότητα, αλλά θυσιαζουμε τήν ούσία. Η άνώμαλη ρυθμική διαίρεση φανερώνει τόν αληθινό τονισμό της μελωδίας, δηλαδή ξεχωρίζει τούς ισχυρούς χρόνους της, πράγμα που έχει θεμελιώδη σημασία γιά τήν έναρμόνιση. Και επειδή ὁ τονισμός της μελωδίας βρίσκεται σέ στενή άνταπόκριση με τόν τονισμό του κειμένου, ή τεχνητή διορθωση που λέω παραπάνω θά έκανε π. χ. τὸ "Άγιος ὁ Θεός ὁ Θεός της σελίδας 15 να διαβάζεται "Άγιος ὁ Θεός.

*. * Στὸ Τεύχος Γ' (που τυπώθηκε πριν απ' τὸ Β') έγιναν μερικά τυπογραφικά λάθη. Παραλείπω εκείνα που εύκολα θά τὰ καταλάβη ὁ άναγνώστης και σημειώνω τὰ άκόλουθα σημαντικότερα :

Σελ. 19, γραμμή 1η. Στη λέξη **ελευθερωτήν** τὰ δύο ντο του μπάνου θέλουν **άναίρεση**.

» 27, » 1η. Στις συλλαβές **ρεί** και **θε** τὰ δύο σι του τενόρου θέλουν **άναίρεση**.

Στά άσματα που έχουν τὸ λα με ύφεση (π.χ. άριθ. 2, 6, 8, κ.λ.) μερικές ύφσεις κατά παραδρομή δεν σημειώθηκαν. Παρακαλώ να γνωρίζη ὁ άναγνώστης ότι στά τέτοια άσματα **δλα** τὰ λα θέλουν ύφεση.

Ε. Γ.

ΔΟΣΟΛΟΓΙΑ

1

Allegretto.

Σοπράνο
Άλτο

mf Δόξα σοι τῷ δει-ξαν-τι τοῦ φω-τός δό-ξα ἐν ὑ-ψί-στοις θε-

Τενόρος
Μπάσος

ῶ και ἐ-πί-της ει-ρή-νῃ ἐν ἁν-θρώ-ποις εὐ-δο-κί-

2

a mf ἡ-μῶν - μεν - σε εὐ-λο-γοῦ-μεν - σε προσκυ-νοῦ-μεν - σε - δο-

ξα-λο-γοῦ-μεν - σε εὐχαρι-στοῦ-μεν σοὶ δι-ὰ τὴν με-γά-λην - σου

3

δό-ξαν mf Κύ-ριε Βα-σι-λεῦ ἑ-που-ρά-νι ε-θε-ε Πά-τερ παν-τοκρά-τορ

dim

κύριε Υι- έ μο- νο- γε- νος ' η- ων Χριστέ και ά- γι- ον Πνευ- μα

4

f

κύ- ρι- ε ο Θε- ος ο ά- μνος- του Θε- ου ο Υι- ος

rit. *p*

του Πα- τρος ο αί- ρων την ά- μαρ- τί- αν του κό- σμου ε-

tempo

λέ- η- σαν η- μας ο αί- ρων τας ά- μαρτί- ας του κόσ- μου

5

mf

Προάδει- ξαι την δέ- η- σιν η- μων ο κα- θή- με- νος εκ δε- ξί-

P *rall.* ⑥ *tempo*

ῶν τοῦ Πατρὸς καὶ ἐ- λέ-η-θον ἡ- μᾶς Ὁ-τι εὐ-εῖ-

μό-νος ἄ-γι-ος εὐ-εῖ-μό-νος Κύ-ρι-ος ἰ-η-

P *rall.*

σοῦς Χρι-στός εἰς δό-ξαν Θε-οῦ Πατρὸς ἁ-μῆν

⑦ *tempo*

mf καθ' ἑ-κά-στην ἡ-μέ-ραν εὐ-λο-γῆ-σω σε καὶ αἰ-νέ-σω τό-

P

ῶ-νο-μά- σου εἰς τὸν αἰ-ῶ-να καὶ εἰς τὸν αἰ-ῶ-να τοῦ αἰ-ῶ-νος

8

mf κα-τα-ξί-ω-σον κύ-ρι-ε ἐν τῇ ἡ-μέ-ρα τού-τη ὁ-

9

να-μαρτή-τους φιλα-χθή-ναι ἡ-μῶς. Εὐ-λο-γῆ-τὸς εἶ κύ-ρι-

ε-ὁ θε-ὸς τῶν Πο-τέ-ρων ἡ-μῶν καὶ αἰ-νε-τὸν

rall.

καὶ ὁ-δο-ξά-σῃς ἐμὲ-νον τὸ ὄ-νο-μά-σου εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας ἁ-μῆν

10 *tempo.*

Γέ-ναι-το κύ-ρι-ε τό-ἐ-λε-ός-σου ἐφ' ἡ-μῶς κα-θά-περ ἦλ-

11

πί - σα - μεν 'ε - πι σέ μψ Εύ - λο - γη - τος εἰ Κύ - ρι - ε

δι - दा - ζόν - με τά - δι - και - ώ - μα - τά - σου

12

Εύ - λο - γη - τος εἰ Κύ - ρι - ε δι - दा - ζόν - με τά -

13

δι - και - ώ - μα - τά - σου Εύ - λο - γη - τος εἰ - Κύ - ρι - ε

roll.

δι - दा - ζόν - με τά δι - και - ώ - μα - τά - σου

14 tempo

mf Κύ-ρι - ε κα - τα - φυ - γή ἐ - γεν - νή - θης ἡ - μῖν ἐν - γε - νε -

roll.

tempo

ᾱ καὶ γε - νε - ᾱ ἐ - γώ ει - πα Κύ - ρι - ε ἐ - λέ - η - θούν -

roll.

με ἰ - α - σοι τὴν νύ - χην - μου ὅ - τι ἤ - γαρ - τόν - σοι *mf* Κύ - ρι - ε πρὸς

15 tempo

roll.

εὐ κα - τέ - φυ - γον δι - ὁ - ζόν - με τοῦ ποι - εῖν τὰ θε - λη - μά - σου ὅ - τι

16 tempo

εὐ εἰ ὁ θε - ὄς - μου ὅ - τι πα - ρά σοὶ πη - γή ζω - ῆς ἐν τῷ φω.

17 *mf*

τί σου ὁ ψά - με. θῶς Πα - ρί - τει - νον τὸ ἔ - λε -

ός - σου τοῖς γι - νώσκου - εἰ σε Ἄ - γι - ος ὁ Θε - ος ἁ - γι - ος

18 *mf*

ι - σχι ρός ἁ - γι - ος ἁ - θά - να - τος ἔ - λέ - η - σον ἡ - μας Δό - ξα Πα -

τρί καὶ Ἰ - ῶ καὶ ἁ - γί - ψ Πνεύ - μα - τι καὶ νῦν καὶ ἁ - εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ -

ῶ - νος τῶν αἰ - ῶ - νων ἁ - μὴν ἁ - γι - ος ἁ - θά - να - τος ἔ - λέ - η - σον ἡ - μας

19 Andante

pp^A - ρι - ος ὁ Θε - ος - ἄ - ρι - ος

σχυ - ρος ἄ - ρι - ος ἁ - θά - να

roll.
τος ἑ - λέ - η - σον ἡ - μα - σα - σα - ος

20 Allegretto

mf Σή - με - ροῦ σω - τη - ρί - α τῷ κόσ - μῳ γέ - γο - νεν ἁ - σω - μεν τῷ

ἁ - να - θιάν - τι ἐκ τό - φου καὶ ἀρ - χι - γῶ τῆς ζω - ῆς ἡ - μῶν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΣΟΝ

1 Andante

2

3

4

5

6

Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον
 Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον
 Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον
 Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον
 Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον Κύ - ρι - ε - λέ - η - σον

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

1 Andante

2

mf ταῖς πρεβεῖ - αῖς τῆς Θεο - τό - κου Σῶ - τερ - εῶ - σον ἡ - μάς
p ταῖς πρεβεῖ - αῖς - τῆς Θε - ο - τό - κου Σῶ - τερ - εῶ - σον ἡ - μάς

③ *rall.*

mf ταῖς πρεσβεί- αῖς τῆς Θεο- τό- κου Σῶ- τερ ἑ- σω- σον ἡ- μα- - -

mf

ας Σῶ- σον ἡ- μᾶς- Υἱ- ε- Θε- οῦ ὁ ἀ- να- στας ἐκ νε-

rall.

κρῶν ψάλ- λον- τας- σοι ἁ- λη- λού- - - - α

Recitativo

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύ- μα- τι καὶ

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ- ῶ- νας τῶν αἰ- ῶ- νων ὁ- μῆν

Allegretto

mf Ομο. νο. γε. νης Υι. ος και Λό. γος του Θε. ου. α. θά. να. σας υ. παρ. χων

καί. κω. τα. δε. ξά. με. νος δι. ά. την η. με. τέ. ραν σω. τη. ρί. αν θα. ρω. κω. θη.

ναι εκ. της α. γί. ας Θε. ο. τό. κου και α. ει. παρ. Θε. νου Μα. ρί. ας α. τρι. τως εν

p αν. θρω. πί. εος θταν. ρω. θεις τε Χρι. στες ο. Θε. ος θα. νό. τω
mf

θά. να. τον να. τή. σας εις ών. της α. γί. ας Τρι. ά. -- δος εν. δο. ξα.
rall. *tempo*

rall.

λόγε. νος τῷ Πα. τρι και τῷ ἁ. γι. ω Πνεύμα. τι ὁ. ὄν. τῳ ἡ. μῶ. - - - ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

①

Andante

mf Ἄ - γι - ος ὁ Θε. ος ἁ - γι - ος ἰ - σχυ. ρος

ἁ - γι - ος ὁ - θῶ. να - τος ὁ. λέ. η. - γος ἡ. - - - μῶς

②

Ἄ - γι - ος ὁ Θε. ος ὁ - - - - -

p - - - ὁ. ος ἁ - γι - ος ἰ - σχυ. ρος ὁ - - - - - ος

ἄ - γι - ος ἁ - θά - να - τος ἔ - λέ - η -

3 *mf*
 σον - ἡ - μάς Ἄ -

ἄ - γι - ος ἁ - θά - να - τος ἔ - λέ - η σον - ἡ -

4 *f*
 μάς Ἄ - γι - ος ὁ Θε - ος ἄ - γι - ος ἰ - σχυ - ρος ἁ - γι - ος ἁ -

mf rall
 θά - να - τος ἔ - λέ - η - σον ἡ - μά - τας

1 Andante

mf Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέστο

τα καὶ τὴν ὀραν σου Ἄνοστο εἰν δο

ξόζομεν Τὸν Σταυρό

ο νόν σου προσκυ

νοῦμεν Δέστο νο το καί

rall

την ἁ - γί - σ - τει - αν -

tempo

σου ου - ου ἁ - νά - στα - ειν ὁ -

rall.

ζά - ζο - με - ε - εν

① *Andante*

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ

ὅσοι εἰς Χρι - στὸν ἔ - βα - πτίσθητε Χρι - στὸν ἔ - νε - ὄ - σθε ἁ - λη -

②

λου - ἰ - α Δόξα... καὶ νῦν... τοὺς αἰ - ῶ - νας τῶν αἰ - ῶ - νων ἁ -

Adagio

μήν Χρι-στον ἐ-νε-δύ-σαθε ἁ-λη-λού-ι-ο ὁ-σοι εἰς Χρι-

στον ἐ-βο-πί-ε βο-πί-θη-τε Χρι-στον ἐ-νε-

δύ-σα-θε ἁ-λη-λού-ι-ο - - - ο - - - ο

ΑΛΗΛΟΥΙΑ, ΔΟΞΑΣΟΙ

Andante

mf ἁ-λη-λού-ι-ο ἁ-λη-λού-ι-ο ἁ-λη-λού-ι-ο - - - ο - - - ο

Adagio

Δό-ξα-σοι κύ-ρι-ε δό-ξα-σοι οἱ-οἱ

Allegretto

Α-γι-ος ἁ-γι-ος

ος Κύ-ρι-ος Σα-βα-

ω πλή-η της ο-

ού-ρα νό-ου-ρα νό-ος ο-ος

καί ἡ γῆ ἡ ἡ-ρη ἡ-ρη-της

rall. *dim* *mf* *tempo*

δόξης σου ὡς ἐνάσασα ἐν'

τοῖς ὑψίστοις ἐυλογημένοσ ἰσχυροῖς

χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου

rall.
ου ου βωσα να ο ε εν'

dim.

tempo

rall.
τοῖς ὑψίστοις ὑψίστοις

2 *tempo*

mf ἡ - μή η η η δ'

3

μή η ην *mf* ἡ μου ου

ου ου ου μιν ες ευ λο γου

μιν σοι αι αι ου χα ρι

σου μιν κυ υ ρι ε και δε

rall.

ο και υρ ο με θά σου ου

ου ο θε ος η μων

ΑΙΩΝ ΕΣΤΙΝ
(Τῆχος πλόγιος δ')

Moderato

mf ἄξι ον ε στιν ως ἄ λη θως μο κα ρι ζειν σε πην θε ο το κον

την ἄ-ει-μα κάρι στον και πα να μύμη τον και μη τέ ρα του θεου η μων

rall.

την τι μι ω τέ ρων των Χε ρου βειν και εν ος ζο τέ ρων ἄ ευ γκρι τως των ξε ρα φειμ

pp *P* *tempo mf*

τὴν ἀει - σ - φως Θε - οῦ λό - γον τε - κού - σαν τὴν

f

ὄν - τως Θε - ο - τό - κον εὐ - με - γα - λύ - νο - μεν

ΑΣΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
(ᾠχος ἑναρμόνιος)

Moderato

mf Ἀ - ξι - ον ἔ - στιν ὡς - ἅ - λη θῶς μακα - ρί - ζειν -

εὐ τὴν Θε - ο - τό - κον τὴν ἀ - ει - μο -

κό - ρι - σταν - ον καὶ πο - να μύ - μη - τον - καὶ μη -

τέ - ρα του Θε - ου ου - ου μῶν

τήν τι - μι - ω - τέ - ρων τῶν Χε - ρου - βειμ και εν - δο - ξο - τέ - ρων α - εων

κρί - τω των Σε - ρα φείμ την ο - ρι - α - ρθό -

πως Θε - ον λό - γον τε κοῦ - σον την εν τω Θε ο τό

κον σε με - γα - λύ - υ - νο - με - εν

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
(Ύμνος β')

Andante

Άλτο
Τενόρος
Μπάσοι

Ἄ - ξι - ον ἔ - στίν ὡς . ἁ - λη θῶς - - -

μα - κρὶ - ζειν - - σε τὴν Θε - ο - τό - κον

τὴν ἁ - ει - μα - κάρι - στον - καὶ πα - να - μῶ μῃ

rall.

τον - - - καὶ μῆ - τέ - - ρα τοῦ Θε - οῦ - - ἡ -

tempo.

μῶν - τὴν - - τι - μι - ω - τέ - - ραν τῶν -

Χε - ρου - βειμ - - και - εν - δο - σο - τε .

ραν - ἁ - συγ - κρι - - τως τῶν Σε - - ρα - φειμ

τήν - - ἁ - δι - - α - φθό - - ρως Θε - ὄν - - λό -

rall. γον - τε - - - *p* - - - *mf* - - - *tempo.* εαν τήν ὄν - τως - Θε - - ο .

rall. τό - κον εὲ με - γα - λύ - - νο - με - - - ε - - - εν

καί τὴν - σὴν τὴν σὴν - γα - στέ - ε - ρα - πλα-τυ -

τέ - πλα - τυ - τῆ - ε - ραν οὐ - ρα -

rall. νῶ - οὐ - ρα νῶν - ἁ - πειρ - γὰ - σο - το ἔ - πί σοι
tempo.

καί - ρει - κε - χα - ρι - τω μέ - νη πό - σα ἦ

rall. κτί - σις - ὁ - ζα - σοι - οί -
dim.

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

Adagio

p Πά-τερ ἡ-μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ-ρα-νοῖς ὁ-γι-ός

θεῖ-τω τὸ ὄ-νο-μά-σου ἐλ-θέ-τω ἡ βα-σι-λεί-α σου γε-νή-η.

θή-τω τὸ θέ-λη-μά-σου ὡς ἐν οὐ-ρα-νώ- και ἔ-πι τῆς

tempo γῆς τὸν ἄ-ριον ἡ-μῶν τὸν ἐ-πι οὐ-σι-ον ὅς ἡ-μῖν-σῆ-με-ρον και

ἀ-φες ἡ-μῖν τὰ ὀ-φει-λή-μα-τα ἡ-μῶν - ὡς και ἡ-μεῖς ἀ-

ἴ-ε-μεν τοῖς ὀ-φει-λέ-ταις ἡ-μῶν καὶ μὴ εἰ-σε-νόη-σῃς ἡ-μᾶς

εἰς παύ-ση-σιν ἁ-λί-ων ἡ-μῶν ὅ-τι τῶ-πι-σ-τη-ροῦ

ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

εἶ-δα-μεν τὸ φῶς τὸ ἀ-λη-θι-νὸν ἑ-λάβο-μεν πνεῦμα ἑ-που

ρό-τι-ον εὐ-ρο-μεν πί-στιν ἀ-λη-θῆ ἀ-δι-αί-ρε-τον Τρι-ἄ-δα προε-κ-

νοῦν-τες αὐ-τὴ γὰρ ἡ-μᾶς ἑ-σω-σε - σε - ε - ε

Allegretto

mf Εἶ-η τὰ ὄ-νο-μα Κυ-ρί-ου εὐ-λο-γη-μέ-νον ἀ-πό τοῦ νῦν καὶ

Andante

rall.

ἕ-ως τοῦ αἰ-ῶ-νος Τοῦ ὄ-νο-μα Κυ-ρί-ου εἶ-η εὐ-λο-γη-μέ-

tempo

νον ἀ-πό τοῦ νῦν καὶ ἕ-ως τοῦ αἰ-ῶ-νος

ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΑ

Allegretto

Τὸν εὐ-λο-γούν-τα καὶ ἁ-ἁ-ίζον-τα ἡ-

rall.

μᾶς Κύ-ρι-ε γύ-λα πτε εἰς πο-λλὰ ἔ-τη

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ:

Τεύχος Α' Τρία κομμάτια τῆς Μ. Ἑβδομάδος

«Κύριε, ἢ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις»

«Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ»

«Σήμερον κρημᾶται ἐπὶ ξύλου»

Τεύχος Γ'. Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καταβασίαις

ὄλου τοῦ ἐναντιοῦ.

Προσεχῶς:

«Ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ καὶ ἡ ἐναρμόνισή της»

(Μελέτη)

ἌΛΛΑ ἜΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ:

Γλῶσσα καὶ ζῶή, Ἀναλυτικὴ μελέτη τοῦ γλωσσικοῦ ζῆ-
τήματος.

Γλωσσικὰ Πάρεργα, Γλῶσσα καὶ Ὁρθογραφία.

Τὸ Μεγάλον Πρέβλημα, Κριτικὴ τοῦ ὀλιγοῦ.

Οἰκοδόμοι καὶ Ἐμπρηστές, Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ μετα-
ρρύθμιση καὶ ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπείας.

Στοιχεῖα Ἀστρονομίας.

Στοιχεῖα Γεωμετρίας.